Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 19. 6. 2012, sen. zn. 1 VSPH 781/2012, ECLI:CZ:VSPH:2012:1.VSPH.781.2012.1

Číslo: 43/2013

Právní věta:

Poplatníkem soudního poplatku za insolvenční řízení před soudem prvního stupně je i insolvenční navrhovatel - zaměstnanec dlužníka, jehož pohledávka spočívá pouze v pracovněprávních nárocích.

Soud: Vrchní soud v Praze

Datum rozhodnutí: 19.06.2012

Spisová značka: 1 VSPH 781/2012

Číslo rozhodnutí: 43

Číslo sešitu: 4

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Insolvenční návrh, Poplatky soudní

Předpisy: § 11 předpisu č. 549/1991Sb.
§ 2 odst. 1 písm. a) předpisu č. 549/1991Sb.
§ 4 odst. 1 písm. e) předpisu č. 549/1991Sb.

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Usnesením ze dne 1. 6. 2012 zjistil M ě s t s k ý s o u d v Praze úpadek dlužníka C., s. r. o., na jeho majetek prohlásil konkurs a insolvenčním správcem ustanovil JUDr. D. U. (body I., II. a III. výroku). Dále mimo jiné uložil v záhlaví uvedené insolvenční navrhovatelce M. J. povinnost zaplatit do tří dnů od právní moci rozhodnutí soudní poplatek ve výši ve výši 2000 Kč (bod XI. výroku). Odkázal v té souvislosti na § 2 odst. 1 písm. a) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen ZSP), dle něhož „poplatníkem poplatku za řízení před soudem prvního stupně je navrhovatel (navrhovatelé), není-li dále stanoveno jinak." Zároveň vysvětlil, že podle § 4 odst. 1 písm. e) ZSP „jde-li o poplatek za řízení, vzniká poplatková povinnost v insolvenčním řízení uložením povinnosti zaplatit poplatek v souvislosti s rozhodnutím soudu o insolvenčním návrhu", a že výše soudního poplatku je stanovena v Sazebníku poplatků (příloze k ZSP) v Položce 4, bod 1. písm. c) ve výši 2000 Kč.

Toto rozhodnutí (odvolání směřovalo jen do bodu XI. výroku) napadla odvoláním navrhovatelka a namítala, že podle § 108 odst. 1 insolvenčního zákona (č. 182/2006 Sb.) je osvobozen od placení zálohy na náklady insolvenčního řízení navrhovatel, který je zaměstnancem dlužníka a jehož pohledávka spočívá pouze v pracovněprávních nárocích, což je právě případ navrhovatelky.

V r c h n í s o u d rozhodnutí soudu prvního stupně potvrdil.

Z o d ů v o d n ě n í :

Vrchní soud v Praze jako soud odvolací přezkoumal napadené usnesení (i řízení jeho vydání předcházející) a dospěl k závěru, že odvolání důvodné není.

Insolvenční soud v odůvodnění svého rozhodnutí s pomocí odkazu na příslušná ustanovení ZSP problematiku úhrady soudního poplatku řádně vysvětlil, takže odvolací soud na argumentaci tam obsaženou pro stručnost odkazuje, sám pak toliko na vysvětlenou k navrhovatelkou uplatněným výhradám pro úplnost dodává, že jí zmíněné ustanovení insolvenčního zákona (§ 108) zprošťuje věřitele s pracovněprávním nárokem závazku platit zálohu na náklady insolvenčního řízení, nikoliv ale povinnosti hradit soudní poplatek, neboť tuto problematiku upravuje samostatně ZSP, jenž ve druhém odstavci § 11 taxativně jmenuje osoby od této povinnosti osvobozené, insolvenční navrhovatelé však mezi nimi uvedeni nejsou.

Veden závěry vyslovenými shora, odvolací soud usnesení Městského soudu v Praze v napadeném bodě XI. výroku, jako věcně správné potvrdil (§ 219 zákona č. 99/1963 Sb.)